ta: „sõbrad, ma nään, et teie üks hea „suggu rahwas ollete, kes heal melel keik„sugaused head kombed üllespõttaks ja „pahhad kombed mahhajättaks: se ei olle „mitte teie sü, kui teil monned wisid on, „mis laitmisse wäärt on; sest teie ellate „siin ühhes kõrwalisses paigas, kus teie ei „sa saggedaste muud ausa rahwast nähha, „egga kuulda kuida muud ausad inimes„sed omma ello aiawad; waid nenda kui „teie näggite ja kuulsite omma esiwanne„mad ellawad, nenda püate teie ka omma „ello aiada. Agga se ei lähhä mitte korda: „sest maailm lähhäb päwast päwani wanne„maks, ja inimesed lähhäwad targe„maks: ja se on Jummalast nenda seätud. „Jummal andis inimesele moistust, et „ta piddi keige asjade ülle targaste järrele „mõtlema ja keigest asjadest mis temmale „ette tullewad, ennesele kasswo saatma. „— Minna ollen monda maad läbbi hul„kund, monnesuggused inimesed ja nen„de kombed tähhele pannud, ja sest ollen „ma monda head õppetust ennese kaswuks „tähhele pannud. Mis minna teen ja õp„pisin, tahhan ma edespidi heal melel „ka teile reäda anda, sest ma nään, et teie „meel tahhab targemaks sada. — Agga „ärge pange pahhaks! minno ramb jalg „ei kannata, et ma kaua aega jalla peäl „ollen. Seäl on üks kaunis rohhene paik; „sinna rahhome meie mahha istuda, ja „teine teisega jutto aiada."

Nüüd läks temma sinna rohhelisse paika, kus illusad kased päwa wario and„sid, ja mis üks paar sadda sammo kõrgi juurest kõrwalinne oli: ta istus ühhe käänno orra mahha ja surem-hulk sest rahwast kogus ennast temma ümber ja asusid mahha rohho sisse. Siis jutustas nende keskes se„sinnane jut:

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1790, lk. 16